

stricteres Indlemmelse i Kongeriget Danmark. (Udkastet findes i Tillæg A, Sp. 1665 ff.)

C. Nimestad: Det er ikke mange Bemærkninger, jeg har at gjøre med Hensyn til det foreliggende Lovudkast; thi jeg kan i det Hele ikke have Noget imod at følge Regjeringen paa den Vej, som Lovudkastet gaar. At navnlig Grundloven af 5te Juni 1849 strax bringes til at træde i Virksomhed for disse Districters Vedkommende, som ville blive incorporerede i Kongeriget, finder jeg selvfølgelig ganske naturligt og berettiget. Der har ganske vist ogsaa hos mig været en lignende Tvivl som den, der efter selve Motiverne sees at have foretvævet dem, der have affattet Lovudkastet, om hvorvidt det er constitutionelt berettiget at lade dette stee ved en simpel Lov og ikke ved Grundlov. Der kan vel reises Tvivl om, hvorvidt det at udvide Grundloven til saadanne Territorier, hvorpaa den ingenfinde tidligere har haft Anvendelse, ikke maa siges at være en Grundlovsforandring eller et Tillæg til Grundloven, og om det derfor ikke maatte stee gennem en grundlovsædlig Behandling, og jeg kan ikke nægte, at der kan indvendes Endeel imod den i Motiverne paaberaabte Analogi fra, hvad der skete i 1850 med Hensyn til de færøiske Forhold. Men skjøndt dette forekommer mig tvivlsomt, har jeg dog godt indseet, at der paa den anden Side kan siges, at en saadan Udvidelse af Grundloven til Territorier, hvor den ikke før har haft Anvendelse, kun da vilde kunne siges at indeholde en Forandring i eller et Tillæg til Grundloven, hvis denne Udvidelse nødvendiggjorde nogen Forandring i nogenformhelst enkelt Bestemmelse i Grundloven, eller noget Tillæg til nogen saadan; men dette har jeg idetmindste foreløbigt ikke kunnet skjønne. Saavidt jeg kan skjønne, nødvendiggjøres der ikke derved nogen Forandring i eller noget Tillæg til nogenformhelst Bestemmelse i Grundloven. Dersom der havde staaet et vist Tal, som Medlemmerne af Folkethinget eller Landstinget skulde udgjøre, saaledes som Tilfældet er i Fællesforfatningsloven, vilde det have været en anden Sag; men som det nu er, troer jeg virkelig ikke, at der der-

ved er stæet nogen Forandring i eller noget Tillæg til Grundloven, og jeg har derfor ikke Noget imod, at Udvidelsen af Grundloven til disse Districter stee ved en simpel Lov. Da jeg navnlig i det Høieste har en Tvivl i saa Henseende, har jeg naturligvis en afgjort Tilbøielighed til at følge Regjeringen paa denne Vej, som er den afgjort simpleste og den, der hurtigst vil føre til det Maal, vi ønske, nemlig at Repræsentanter for disse Territorier, der ville blive incorporerede i Kongeriget, komme tilstede her paa Rigsbagen. Derimod er der et enkelt Punkt, i Anledning af hvilket jeg gjerne vilde rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister, som har forelagt Udkastet, nemlig, hvorledes den høitagtede Regjering egentlig har tænkt sig disse Territoriers Indordning i judicial Henseende. Det er nemlig efter selve Udkastet ikke saa aldeles klart, men det forekommer mig dog, at naar man betragter Udkastet, saaledes som det foreligger, saa ligger den Anstuelse nærmest, at der ved § 2 tilfugtes en virkelig Indordning under kongerigste Domstole, navnlig under begge Overretterne — og dermed vel ogsaa Høiestet. Der siges vel Intet derom, men der siges, at Den Vær skal henlægges til Svendborg Amt, Thyens Stift, at endeele andre Sogne skulde henlægges til Vejle Amt, Ribe Stift, og at endelig nogle andre Sogne skulde henlægges til Ribe Amt og Stift. Nu er det jo saa, at Forordningen af 25de Januar 1805, hvorved Overretterne ere organiserede, bestemmer disse territoriale Competence saaledes, at den voborgste Overret omfatter de 4 høieste Stifter, og den anden, Sjælland og nogle flere Der og navnlig ogsaa Thy med tiliggende Der. Af den Affattning, som § 2 har faaet, synes det altsaa at maatte blive en Følge, at disse Districter i judicial Henseende tænkes henlagte under kongerigste Domstole, navnlig de kongerigste Overretter. Hvorledes man har tænkt sig Ordningen med Hensyn til Underretterne, fremgaaer ikke af Udkastet, og det er da muligt, at Regjeringen har tænkt sig, at Ordningen skulde stee ad administrativ Vej eller ogsaa ved et andet Lovforslag. Hvilken Vej Regjeringen i saa Henseende har tænkt sig, ved jeg ikke, men det er vel naturligt, at